
[2015-23 i 25-RE](#)

CAUSA 2015-23 i 25-RE

(Ferrerias Garza c/ Principat d'Andorra)

Números de registre: 317-2015 i 342-2015. Recursos d'empara

Sentència de l'11 de gener del 2016

BOPA núm. 8, del 27 de gener del 2016

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 15 de juliol del 2015, per la representació processal del Sr. Albino Ferreras Garza, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra els autes del 15 i del 22 de maig del 2015, així com contra l'aute del 14 de juliol del mateix any, dictats per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 d'agost del 2015, per aquesta mateixa representació processal, mitjançant el qual interposa un segon recurs d'empara contra els autes del 29 de juny del 2015 i del 27 de juliol del mateix any, dictats per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució;

I atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets constitucionals esmentats, que adopti les mesures per reposar els drets fonamentals vulnerats anul·lant els autes que ordenen les comissions rogatòries i ordenant que s'aturi el seu lliurament a les autoritats americanes, veneçolanes i espanyoles. Subsidiàriament, demana que es comuniqui aquesta decisió a les autoritats americanes, veneçolanes i espanyoles competents, perquè retornin les comissions rogatòries esmentades sense complimentar. Així mateix, demana que es declari la responsabilitat del poder judicial de l'Estat en l'error comés, tal com ho estableix l'article 92.2 de la Constitució a fi que pugui ser exigible davant la jurisdicció ordinària;

I també, ateses la urgència i la gravetat de les vulneracions, demana la suspensió dels efectes de les resolucions impugnades i que es comuniqui aquesta suspensió a la Batllia i al Govern per tal que aturin el lliurament de les comissions, cas de no haver-se efectuat encara;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 14, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vistos els informes del Ministeri Fiscal del 3 i del 24 de setembre del 2015;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2015, que va acumular les causes en una de sola i que va admetre a tràmit, amb efectes suspensius, el recurs d'empara 2015-23 i 25-RE;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat, el 27 d'octubre del 2015, per la representació processal del Sr. Albino Ferreras Garza;

Vistes les conclusions formulades, dintre de termini, per la part recurrent i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedents

Primer

Arran de la tramitació d'un expedient disciplinari administratiu a la Banca privada d'Andorra (BPA) es van obrir unes diligències judicials prèvies contra els Srs. Luis Mariano Rodríguez Cabello, Nervis Villalobos, Diego José Salazar Carreño i altres per un presumpte delicte de blanqueig de diners o valors tipificat a l'article 409 del Codi penal.

En aquestes diligències la Batllia va acordar enviar unes comissions rogatòries internacionals (el 15 de maig del 2015, als Estats Units, i, el 22 de maig següent, a Veneçuela) per obtenir informació de tota una sèrie de persones i operacions bancàries, entre les quals es trobava el Sr. Albino Ferreras Garza.

Posteriorment, el 29 de juny del 2015, la Batllia va trametre una altra comissió rogatòria internacional a Espanya fonamentada en les mateixes raons.

Segon

La representació processal del Sr. Albino Ferreras Garza va interposar sengles incidents de nul·litat d'actuacions contra els actes que acordaven la tramesa de les comissions rogatòries esmentades, per considerar que vulneraven el dret a un procés degut del recurrent, ja que no estaven motivats i eren arbitraris (article 10 de la Constitució) i ensems, vulneraven el dret a la intimitat del recurrent (article 14 de la Constitució).

En els recursos de nul·litat d'actuacions es destaca que el Sr. Albino Ferreras Garza no era director d'una subsidiària de Petróleos de Venezuela, SA (PDVSA), sino assessor jurídic dels Srs. Diego Salazar i Luis Mariano Rodríguez; que no era funcionari públic, ni tenia cap relació amb l'Administració Pública veneçolana, ni mantenia cap relació laboral amb les persones esmentades. Retreu el fet que en les comissions rogatòries apareguin les transferències efectuades al seu nom.

Tercer

El 14 de juliol del 2015, la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia va dictar un aute en què desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions presentat contra els autes del 15 i del 22 de maig del 2015, és a dir, contra els autes que acordaven les comissions rogatòries internacionals als Estats Units i a Veneçuela.

El 29 de juliol del 2015, la mateixa Secció d'Instrucció desestima l'incident presentat contra l'aute del 29 de juny del mateix any, que acordava la comissió rogatòria internacional a Espanya. Entre altres punts, destaca que s'està investigant un assumpte de blanqueig continuat de diners, amb trànsit pel Principat d'uns imports superiors als 2.000 milions d'euros; que consta que el Sr. Javier Alvarado té una causa oberta per corrupció a Veneçuela i que va efectuar pagaments al Sr. Albino Ferreras, tot i que cap d'elles té una activitat comercial al Principat. Manté que d'acord amb un informe oficial el Sr. Ferreras és director d'una subsidiària de PDVSA.

Quart

El 15 de juliol del 2015, la representació processal del Sr. Albino Ferreras Garza, va presentar un primer recurs d'empara contra els autes del 15 i del 22 de maig del 2015, així com contra l'aute del 14 de juliol del mateix any, dictats per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia.

El 7 d'agost del 2015, aquesta mateixa representació processal va presentar un segon recurs d'empara contra l'aute del 29 de juny del 2015, així com contra l'aute del 27 de juliol del mateix any, dictats per la mateixa Secció.

En ambdós recursos al·lega una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució.

Per tal de facilitar la comprensió de la causa, la part recurrent exposa el significat del concepte "*empresa subsidiària*", dels termes "*contractant*" i "*contractista*" en la Llei de contractació pública veneçolana, del Registre Nacional de Contractistes Veneçolà (RNC) i de la fitxa on line d'aquest Registre.

Segons la part recurrent, de la interpretació errònia dels conceptes esmentats per part de l'instructor de l'expedient administratiu obert per la Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra (UIFAND) contra la BPA es conclou que el recurrent és el director d'una subsidiària de PDVSA, cosa que és falsa, i que està expressament contradit per l'informe efectuat pel Servei de Policia del 13 de novembre del 2013. Tant la Batllia, com l'instructor de la UIFAND, coneixen els documents d'obertura de comptes del recurrent on s'indiquen les activitats que realitza i en què precisa que no té cap vinculació amb els poders públics veneçolans.

Ara bé, la Batllia ha fet seves les afirmacions falses de la UIFAND i pretén comunicar i explicar a les Administracions americana, veneçolana i espanyola que el recurrent es troba involucrat en un afer de blanqueig de diners (informació que és falsa) i que té un compte a Andorra que ha rebut uns imports determinats, vulnerant així la seva intimitat, sense tenir absolutament cap raó que ho motivi.

Arran de la interposició d'un procediment urgent i preferent per part del recurrent, la batlle de guàrdia va demanar a la UIFAND que informés dels motius que van sustentat que el Sr. Albino Ferreras Garza seria director d'una subsidiària de PDVSA. De la resposta mateixa de la UIFAND, fonamentada en la informació extreta on line, se'n desprèn que la societat de la qual el recurrent és director, anomenada FERRALCA, està degudament inscrita al Registre, però no és una subsidiària de PDVSA, sinó d'Inversiones Clodia, C.A. que ostenta el 89,12% de les accions. Els documents també identifiquen els socis de la societat. L'error rau en què la inscripció mercantil es va efectuar a l'Oficina ubicada en l'edifici de Petróleos de Venezuela, com a prova d'això adjunta els documents en què es desprèn que altres societats conegudes internacionalment com ALCATEL o FORD MOTOR també es van inscriure en aquella oficina i no tenen cap participació ni de PDVSA, ni de cap entitat pública.

Aquesta part deplora que abans de resoldre l'incident de nul·litat d'actuacions, la Batllia ja trametés les comissions rogatòries i que en les seves resolucions reprengué novament l'informe de la UIFAND. Segons el parer de la Batllia aquesta part no hauria aportat cap element que permetés desvirtuar les afirmacions de la UIFAND. Tanmateix, aquesta part no s'hi va poder oposar fins que no en va tenir coneixement, és a dir, quan en el marc del procediment urgent i preferent endegat la batlle de guàrdia va demanar els motius en què es fonamentava la UIFAND.

Així mateix, la Batllia considera que pel fet que no s'ha observat cap falsedat en cap aspecte relatiu a la investigació, tampoc s'ha vulnerat el dret a la intimitat del recurrent, ja que de la instrucció practicada queda clara la posició del recurrent i la seva condició de ser o haver estat director principal d'una subsidiària de PDVSA, punt que intenta certificar justament la cooperació internacional. Sobre aquest punt la part recurrent manifesta que les comissions rogatòries impugnades no recerquen esbrinar aquesta condició, sinó que la donen per certa.

En definitiva, la part recurrent considera que les resolucions objecte de recurs són arbitràries, perquè parteixen d'una premissa falsa deguda a una interpretació il·lògica i irracional del document públic de Veneçuela que consisteix en la certificació digital de les dades d'una societat (FERRALCA) inscrita al Registre de les companyies que poden tractar amb l'Administració Pública. Aquest sol fet ja ha de fer suposar que no es tracta de la mateixa Administració Pública, ni d'una subsidiària d'aquesta. El salt il·lògic, arbitrari i sense sentit que permet vincular l'Oficina Principal de PDVSA a FERRALCA, en lloc de vincular-la als seus socis, i el salt il·lògic, arbitrari i sense sentit que descarta la subsidiarietat de FERRALCA respecte de l'accionista majoritari, la societat Inversiones Clodia, C.A. ha comportat la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció del recurrent.

Pel que fa a la vulneració dels seus drets a la intimitat i al secret de les comunicacions, la part recurrent cita la jurisprudència constitucional, recaiguda en la causa 2011-36-RE, que destaca que la comissió rogatòria ha d'acordar-se mitjançant un aute motivat, tenint present la idoneïtat i l'adequació de la mesura per a la determinació dels fets, la necessitat de la mateixa mesura de manera que esdevingui imprescindible per esbrinar els fets, i la proporcionalitat de la mesura, tenint present l'interès de la investigació, atesos els indicis obtinguts, la gravetat del delictes perseguit i l'afectació del dret fonamental que representa, que ha de ser sempre respectat en el seu contingut essencial.

Segons el parer del recurrent, la Batllia esventa, sense motius, a altres jurisdiccions que té comptes a Andorra, els imports que ha rebut i una condició falsa de director d'una societat subsidiària de PDVSA, cosa que afecta a la seva intimitat, i esventa, a més, que està sent investigat en un afer de blanqueig de diners, fet que afecta al seu honor i a la seva bona imatge.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets constitucionals esmentats, que adopti les mesures per reposar els drets fonamentals vulnerats anul·lant els autes que ordenen les comissions rogatòries i ordenant que s'aturi el seu lliurament a les autoritats americanes, veneçolanes i espanyoles. Subsidiàriament, demana que es comuniqui aquesta decisió a les autoritats estrangeres competents, perquè retornin les comissions rogatòries esmentades sense complimentar. Així mateix, demana que es declari la responsabilitat del poder judicial de l'Estat en l'error comés, tal com ho estableix l'article 92.2 de la Constitució a fi que pugui ser exigible davant la jurisdicció ordinària.

Ateses la urgència i la gravetat de les vulneracions demana la suspensió dels efectes de les resolucions impugnades i que es comuniqui aquesta suspensió a la Batllia i al Govern per tal que aturin el lliurament de les comissions, cas de no haver-se efectuat encara.

Cinquè

El 3 de setembre del 2015, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en relació amb el primer recurs d'empara (2015-23-RE) en què manifesta que el recurrent confon la naturalesa excepcional del recurs d'empara i que allò que pretén és que es revisi la interpretació i l'aplicació del dret ordinari efectuades per la batlle instructora en aquest procediment, concretament en relació amb la idoneïtat i la necessitat del lliurament de les comissions rogatòries als Estats Units i a Veneçuela per tal de conèixer si el recurrent manté o ha mantingut vinculacions amb empreses públiques veneçolanes i amb funcionaris públics o amb polítics d'aquell Estat, ja que ha percebut unes quantitats ingents sense que es puguin acreditar els motius d'aquestes prestacions econòmiques.

Afegeix, que les resolucions impugnades estan fonamentades en Dret de manera suficient i les seves valoracions i argumentacions no es poden titllar en absolut d'arbitràries, sinó que són conformes a la comuna opinió dels juristes. La investigació efectuada fins a la data ha permès determinar moviments financers multimilionaris que no han estat objecte de justificació i que requereixen per a la seva correcta instrucció la informació que puguin facilitar les autoritats sol·licitades. El Ministeri Fiscal destaca la vinculació del recurrent amb el Sr. Javier Alvarado, el qual ha mantingut càrrecs importants, entre d'altres, a CADAFE i que justifiquen les comissions rogatòries per investigar els fets de la causa que són d'una extrema gravetat, ja sigui per la seva natura, ja sigui per la seva extensió.

En aquest sentit dels documents incorporats a la causa allò que queda clar és que el recurrent és el director principal de la societat FERRALCA que resta una empresa contractista de PDVSA, motiu pel qual són totalment inoperants les al·legacions del recurrent en relació amb els conceptes de subsidiarietat amb aquesta darrera empresa o amb *Inversiones Clodia, C.A.*, ja que allò que es vol verificar són les relacions del recurrent amb les empreses estatals veneçolanes, circumstància que no converteix en premissa que les resolucions dictades en el marc de la instrucció siguin arbitràries per ser il·lògiques.

El Ministeri Fiscal conclou que l'execució de les comissions rogatòries impugnades permetrà la indagació i la verificació dels fets objecte d'investigació, depurant-se, en conseqüència, les

responsabilitats civils i penals que se'n poguessin derivar, així com la participació en aquests de les persones que es puguin determinar, tenint en compte que consta en els autes l'obertura per part de la Fiscalia de Veneçuela d'un procediment per blanqueig de capital i corrupció de les persones de les quals el recurrent hauria percebut quanties substancials. Afegeix que cal destacar que en les conductes de corrupció pròpies dels funcionaris públics o de les autoritats, pot donar-se tant la participació com a extraneus de particulars, com la figura de la participació de l'autoria per inducció, motius pels quals les pretensions del recurrent relatives a la manca de lògica de les resolucions impugnades manquen de contingut constitucional.

Pel que fa a la suposada vulneració del dret a la intimitat del recurrent, i tenint en compte que les diligències indagatòries de la Batllia impugnades són idònies, proporcionals i conformes a Dret en relació amb la naturalesa i la gravetat dels fets investigats, el Ministeri Fiscal considera que la ingerència en la intimitat del recurrent és proporcional i justificada, recordant que aquest dret no és absolut i es pot veure afectat per la necessitat de la investigació, donada la natura i l'extrema gravetat dels fets investigats, sense que es tingui coneixement de la manera en què aquestes actuacions haurien vulnerat el secret de les comunicacions esmentat en l'escrit de recurs d'empara.

Finalment, el Ministeri Fiscal demana al Tribunal Constitucional que inadmeti a tràmit aquest recurs per la manca manifesta de contingut constitucional en la infracció denunciada, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Sisè

El 24 de setembre del 2015, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en relació amb el segon recurs d'empara (2015-25-RE) en què reitera els mateixos arguments emprats adaptant-los a la comissió rogatòria demanada a Espanya. Tanmateix, afegeix en annex la documentació provinent de Veneçuela en què es demana la cooperació internacional per delictes de corrupció i de blanqueig de capitals i associació il·lícita de diverses persones i societats espanyoles relacionades amb el recurrent, cosa que comporta investigar els procediments que puguin existir a l'Estat espanyol per mitjà del SEPBLAC i que hagi estat posat en coneixement dels tribunals o de la Fiscalia espanyola.

Setè

El 13 d'octubre del 2015, el Tribunal Constitucional va acordar acumular les causes 2015-23-RE i 2015-25-RE en una de sola i va admetre a tràmit la causa acumulada, amb efectes suspensius, seguidament, va trametre la causa a la part recurrent per tal que presentés les al·legacions que estimés pertinents.

Vuitè

El 27 d'octubre del 2015, la representació processal del Sr. Albino Ferreras Garza va presentar un escrit d'al·legacions en què s'oposa al contingut dels informes del Ministeri Fiscal i reitera les seves argumentacions i pretensions contingudes en els seus escrits de recurs d'empara.

Novè

El 4 de novembre del 2015, el Ministeri Fiscal, i, el 10 de novembre del mateix any, la representació processal del recurrent van presentar els seus escrits de conclusions en què reproduïen les al·legacions i els arguments continguts en els seus escrits anteriors.

Fonaments jurídics

Primer

Aquest recurs d'empara planteja, en essència, la qüestió de si el lliurament per part de la Batllia de comissions rogatòries dirigides als Estats Units, a Veneçuela i a Espanya, en el marc d'unes diligències prèvies per indagar la possible comissió d'un o de diversos delictes de blanqueig de diners, ha de ser anul·lat i deixat sense efecte, pel fet de les al·legacions d'unes suposades vulneracions dels drets constitucionals del recurrent.

Com s'ha destacat en els antecedents, el recurrent va impugnar davant la jurisdicció ordinària la seva inclusió en les comissions rogatòries internacionals esmentades i va formular dos incidents de nul·litat d'actuacions contra els tres autes que acordaven la tramesa de les comissions rogatòries. Segons el seu parer, aquests autes vulneraven el seu dret a un procés degut per tal com no estaven motivats, eren arbitraris i vulneraven el seu dret a la intimitat.

Ateses aquestes al·legacions del recurrent, cal examinar en concret si en el moment de dictar els autes impugnats, la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia va vulnerar el dret fonamental a obtenir una decisió motivada en Dret en relació amb el seu dret a la intimitat. Per tal de jutjar aquestes qüestions convé examinar el contingut dels autes impugnats.

Segon

Els autes impugnats, tant els del 15 i del 22 de maig del 2015, com el del 29 de juny del mateix any, van ser dictats per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en unes diligències prèvies (núm. 4103434/12) i no van específicament dirigides contra el Sr. Albino Ferreras Garza, recurrent en empara actual, tampoc li imputen cap delictes concret. Aquestes diligències que tenen el caràcter de prèvies i una finalitat indagatòria van dirigides contra els Srs. Luis Mariano Rodríguez Cabello, Nervis Villalobos, Diego Salazar Carreño i d'altres.

Mitjançant aquests autes es tracta d'aclarir vint-i-set transferències entre diverses persones que, segons el parer de la Batllia, seguien una operativa dirigida al blanqueig de diners a través d'un bon nombre de societats, algunes subsidiàries d'altres. Les grans línies del mecanisme de blanqueig que es pretén investigar estan exposades en els autes esmentats. Però el recurrent, que no està imputat, només està esmentat amb la finalitat de conèixer la causa o la raó de dues transferències (de les 27 examinades) que va rebre en un compte bancari al seu nom a Andorra.

Tercer

Circumscrits els fets a allò que planteja aquest recurs d'empara, les diligències prèvies intenten indagar o aclarir, en essència, la causa o el títol en virtut del qual el Sr. Javier Alvarado, que té una causa oberta per corrupció a Veneçuela, i el Sr. Diego Salazar, possible imputat en el delictes

investigat de blanqueig de diners, van fer cada un d'ells una transferència al Sr. Albino Ferreras Garza, recurrent en empara actual. Les transferències que esmenten el recurrent només són dues d'entre les vint-i-set ressenyades en les comissions rogatòries.

És important destacar que la realitat mateixa d'aquestes dues transferències està reconeguda i no és negada pel recurrent. Allò que el recurrent impugna amb vigor és que en descobrir el seu compte a Andorra, se'l faci aparèixer com a director d'una subsidiària de la societat veneçolana PDVSA, fet que nega reiteradament aportant un gran nombre de dades i d'argumentacions, i que es vulneri, a més, la seva intimitat.

En aquest recurs d'empara el recurrent al·lega que els autes de la Batllia no estan fonamentats en Dret i vulneren el dret constitucional a la seva intimitat. Ambdós punts han de ser examinats successivament.

Quart

Pel que fa tant als autes del 15 i del 22 de maig del 2015, com del 29 de juny del mateix any, ja s'ha dit que no s'adrecen al recurrent en particular, ni aquest hi apareix, *prima facie*, com un suposat autor de cap delictes de blanqueig. Només es requeria informació sobre aquelles transferències que van ser fetes per dues persones investigades, els Srs. Javier Alvarado i Diego Salazar, com a sospitosos d'estar implicats en un cas greu de blanqueig. El fonament per investigar als sospitosos que van ordenar aquestes dues transferències està fora de dubte. Precisament per tal de confirmar o de descartar la sospita es demana informació de les transferències efectuades a vint-i-set comptes bancaris de diverses persones, entre les quals les dues que es van ingressar al compte del recurrent. La informació sol·licitada resulta raonable, prudent i fins i tot obligada, sense que aparegui als ulls d'aquest Tribunal cap obstacle constitucional que impedeixi el curs normal d'aquestes comissions rogatòries, ni obligui a detenir-les, ni a anul·lar-les.

Cinquè

No obstant això, el Sr. Albino Ferreras Garza, tot i ser un entre molts dels destinataris de les transferències, va considerar estar en el seu dret constitucional d'impedir la indagació dels dos ingressos efectuats al seu compte andorrà mitjançant la tramitació de les comissions rogatòries esmentades i interposa sengles incidents de nul·litat d'actuacions.

La desestimació d'aquests incidents de nul·litat d'actuacions va ser acordada mitjançant els autes del 14 i del 27 de juliol del 2015. En aquests autes la Batllia destaca els fets i els fonaments de dret que justifiquen, segons el seu parer, aquesta desestimació.

Tanmateix, el recurrent insisteix i s'oposa a les comissions rogatòries posant de relleu, com ja s'ha dit, que -en contra de les afirmacions de la Batllia- ell no és director de cap societat subsidiària de PDVSA, sinó que és advocat o assessor jurídic. Afegeix que tampoc és funcionari públic i que no té cap relació amb l'Administració Pública veneçolana, ni manté cap relació laboral amb les persones investigades en les diligències prèvies.

En contra d'això els autes impugnats sostenen que en el moment dels fets, d'acord amb dades oficials, el recurrent era director principal d'una societat subsidiària de PDVSA. I destaquen que s'està investigant un delictes continuat de blanqueig de fons provinents de la corrupció que superen

els 2.000 milions d'euros, motiu pel qual la mesura de la comissió rogatòria no és desproporcionada, ni atempta a la intimitat del recurrent.

Aquestes són les dues posicions contraposades entre la Batllia i el recurrent, que han de ser examinades des de la perspectiva constitucional. El recurrent planteja al Tribunal Constitucional haver estat lesionat per les dues vulneracions esmentades: la manca de fonamentació en Dret i la invasió en la seva intimitat. Ambdues vulneracions s'examinaran successivament.

Sisè

Pel que fa a la vulneració de l'article 10.1 de la Constitució que declara el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, cal recordar abans de res la doctrina d'aquest Tribunal en relació amb aquest punt.

D'acord amb l'aute del 20 de desembre del 2007, recaigut en la causa 2007-28-RE "el Tribunal Constitucional (...) no és un tribunal de cassació i menys encara una tercera instància encarregada de revisar els raonaments de la jurisdicció ordinària. (...) el Tribunal s'ha de limitar a enjudiciar la raonabilitat lògica de la resolució judicial recorreguda, és a dir, a comprovar si la premissa d'aquest judici és lògica des de la perspectiva de les regles de l'experiència (...). De forma excepcional, el Tribunal també pot entrar a enjudiciar la raonabilitat jurídica quan el raonament seguit per la jurisdicció ordinària és jurídicament absurd o extravagant."

Aquesta és la línia jurisprudencial constant, segons la qual ni el recurs d'empara, ni el Tribunal Constitucional són un darrer recurs o una darrera instància judicial. Aquesta jurisprudència segueix mantenint-se sense canvis en decisions més recents i s'ha de respectar quan es planteja un recurs d'empara basat en una manca de fonamentació en Dret de la sentència impugnada. Com diu l'aute del 7 d'abril del 2014, recaigut en la causa 2014-5-RE *"quan s'al·lega aquesta vulneració, el Tribunal Constitucional no entra a jutjar si la fonamentació donada és la correcta en allò que s'hagi d'aplicar d'una legislació ordinària. Allò que el Tribunal Constitucional es limita a comprovar és: 1) si la fonamentació en Dret existeix, i, 2) si no apareix prima facie com absurda o arbitrària (...). En suma, el Tribunal Constitucional, en l'acompliment de la seva funció, no ha d'anar més enllà. No pot entrar a jutjar si l'opinió respectable del recurrent és més conforme a la legalitat que el criteri seguit pels tribunals en l'exercici de la seva jurisdicció. Aquest és un judici sobre l'aplicació de la llei ordinària, aliè a la jurisdicció constitucional."*

Aquesta doctrina es recull i també es resumeix en dos autes de l'11 de maig del 2015, recaiguts en les causes 2015-8-RE i 2015-11-RE.

Setè

A la vista d'aquesta doctrina constant cal dir, en aquest cas, que el Tribunal Constitucional no pot entrar a jutjar la correcció o la incorrecció de la prova dels fets, col·laterals en si mateixos, sobre si el recurrent era o no era director d'una subsidiària de PDVSA, si era funcionari públic o si actuava com a simple assessor jurídic privat o com a advocat d'altres persones. Tots aquests fets, jutjats de manera diferent per la Batllia i pel recurrent, són en realitat accidentals per decidir si les comissions rogatòries esmentades han de ser anul·lades.

Efectivament, això és així perquè la decisió que en aquests moments ens pertoca és la d'anul·lar els

autes en virtut dels quals es van cursar les comissions rogatòries internacionals, deixant-les sense efecte o la de deixar que es tramitin per obtenir la informació que estigui disponible.

Per allò que afecta al recurrent el fet essencial que justifica la indagació és la recepció no discutida per part seva d'unes quantitats de diners que no són insignificants procedents de certes persones, indiciàriament o hipotèticament involucrades en fets greus de blanqueig de sumes molt elevades de diners.

Davant d'aquest punt essencial, el fet que el Sr. Albino Ferreras Garza sigui o no sigui un directiu d'aquesta o d'una altra (o de cap) societat, que aquesta societat sigui subsidiària de PDVSA o d'una altra companyia (com Clodia C.A.), que tingui la condició de funcionari o d'assessor jurídic o d'advocat privat, tot això té transcendència per enjudiciar el fons, però en té molt poca o cap a l'hora de decidir si s'indaga o no, la causa i la raó de ser destinatari d'aquestes transferències procedents d'uns ordenants sospitosos. Certament la Batllia, en entrar amb detall en l'examen de tots aquests punts, que poden afectar el fons de l'assumpte, es recolza en fonaments jurídics que poden resultar insuficients o inexactes. I des d'aquest punt de vista es podria apreciar una feble fonamentació en Dret. Però aquest judici, si es pronunciés no podria impedir la continuïtat del tràmit de les comissions rogatòries despatxades.

Segons la jurisprudència constitucional ressenyada és clar que la Batllia ha aportat fonaments jurídics a la seva decisió, encara que sigui possible que no tots els fets donats per certs per la Batllia estiguin ben provats. Però en això, d'acord amb la seva pròpia doctrina, el Tribunal Constitucional no pot entrar-hi. Tractant-se d'unes diligències prèvies amb finalitat indagatòria la decisió de la Batllia és raonable i no és de cap manera absurda o arbitrària. Per consegüent, no s'ha d'impedir, com pretén el recurrent, que s'aclareixi el títol en virtut del qual va rebre aquelles transferències, sense que un possible error de fet en la condició per la qual les va rebre tingui un pes suficient, ni una rellevància constitucional per deixar sense efecte la tramesa de les comissions rogatòries, les qual podran deixar net de sospita, si s'escau, el nom del recurrent.

Això no serà un obstacle per tal que, si en un futur, s'acredita amb caràcter definitiu, en el judici sobre el fons, la vulneració d'algun dret fonamental del recurrent o una lesió de tipus patrimonial, aquest pugui buscar remei o rescabament conformement a allò que estigui establert en l'ordenament jurídic.

Vuitè

Aquest darrer raonament també és vàlid per a una suposada invasió de la intimitat del recurrent. En aquest moment, la mera indagació sobre l'origen d'uns ingressos en el seu compte andorrà no vulnera el seu dret a la intimitat.

Ara bé, el recurrent al·lega també la vulneració del seu dret a la intimitat. I en relació amb aquest punt retreu a les resolucions impugnades de la Batllia haver "*sense sentit ni raó*" esventat a altres jurisdiccions la seva possessió de comptes a Andorra, els imports rebuts i, a més, haver declarat una condició, de director d'una companyia subsidiària de PDVSA, que seria falsa.

Com ho recorda de manera oportuna el Ministeri Fiscal: "*el dret a la intimitat no és absolut i es pot veure afectat per la necessitat de la investigació donada la natura i l'extrema gravetat dels fets objecte de la mateixa.*"

En aquesta causa s'ha d'admetre sense cap dubte que els fets que han necessitat investigació mitjançant les tres comissions rogatòries de les quals es tracta en aquesta causa són efectivament d'una "*extrema gravetat*". I la investigació fins al moment no ha suposat una invasió que resulti injustificada o desproporcionada en l'àmbit personal del recurrent que es pugui considerar íntim.

Per consegüent, aquest motiu també ha de ser desestimat.

Decaïent ambdós motius, cal desestimar igualment la sol·licitud de responsabilitat de l'Estat, que manca de fonament, amb la imposició de les costes processals a la part recurrent, d'acord amb allò que disposa l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

DECISIÓ:

En atenció a tot allò que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

HA DECIDIT:

Primer

Desestimar en la seva totalitat els recursos d'empara acumulats presentats pel Sr. Albino Ferreras Garza contra, d'una banda, els autes del 15 i 22 de maig i del 2 i 14 de juliol del 2015 i, d'altra banda, contra els autes del 29 de juny del 2015 i del 27 de juliol també del 2015, dictats per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en el marc de les diligències prèvies núm. 4103434/12.

Segon

D'acord amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, condemnar la part recurrent al pagament de les costes processals en seu constitucional.

Tercer

Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del Sr. Albino Ferreras Garza, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, l'11 de gener del 2016.

Laurence Burgorgue-Larsen

Isidre Molas Batllori

Presidenta

Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona